

paa Finansloven for 1914, hvilket altsaa vil sige, at Sagen ikke kan blive ordnet før til April 1915. Disse Folk har ventet længe, og det spiller en stor Rolle for dem at opnaa denne Statsansættelse og Pensionsret.

Jeg skal derefter gøre et Par Bemærkninger vedrørende Sagen Bucka & Nissen. Den højtærede Minister vilde paastaa, at Toldvæsenet ikke havde ignoreret den første Anmeldelse. Anmelderen, Valdemar Nielsen, har udtalt til mig, at han allerede paa et tidligere Tidspunkt mundtlig havde henvendt sig til en Toldembedsmand og meddelt ham, at disse Besvigelser fandt Sted, men der blev intet foretaget i Sagen. Det kan godt være, man sagde til ham, at han skulde komme med en skriftlig Klage, men det er ikke enhver Arbejdsmand givet at indsende skriftlige Klager, det er den Slags Ting, som Arbejdsfolk i Regelen ikke gerne indlader sig paa, de har ofte meget vanskeligt ved at affatte en saadan Klage. Jeg synes, det havde været Toldvæsenets Pligt, saa snart dets Opmærksomhed var henledet paa, at disse Besvigelser fandt Sted, straks at skride ind, men der hengik derefter en temmelig lang Tid, før der blev skredet ind, og først da den skriftlige Klage kom fra den vedkommende Mand, skred man endelig ind. Den første Undersøgelse overfor Firmaet Bucka & Nissen fandt Sted den 14. Juli 1911. Da fremviste Fakturaerne ca. 400 kg dekoreret Porcellæn mere, end der var fortoldet. Det var Varer til 65 Øre pr. kg i Told, det betyder altsaa en Toldbesvigelse paa 260 Kr. Samtidig dermed var der 12 andre Vognladninger, som man ønskede at faa undersøgt, og de to Toldembedsmænd, som havde foretaget Undersøgelsen for denne Vognladnings Vedkommende, sagde til Firmaets Chef Nissen, at de vilde komme igen næste Dag og fortsætte Undersøgelsen, men da de kom igen næste Dag og vilde fortsætte Undersøgelsen, vilde Firmaet slet ikke indlade sig paa at give nogen som helst Oplysninger. Firmaets Chef erklærede, at han var sig ingen Skyld bevidst. Men senere hen fik Piben ganske vist en anden Lyd, thi saa følte Firmaet, at det ikke kunde stille sig stejlt afvisende, det blev medgørligt og sagde, at det vilde finde sig i enhver som helst Afgørelse, som Toldvæsenet vilde diktere det. Saa er det altsaa, at man tager fat paa Undersøgelserne.

Jeg sagde før, at det forekom mig, at Toldvæsenet havde været meget lempeligt

overfor dette Firma. Den højtærede Minister siger, at det langt fra er Tilfældet; men jeg gør opmærksom paa, at Toldvæsenet i dets Indberetning har godtgjort, at der alene paa en eneste Vognladning er besveget for 1,295 Kr., og da det drejer sig om 200 Vognladninger — d. v. s. inden for det Tidsrum, man har taget op til Undersøgelse, altsaa foruden alle de andre Vognladninger, som er indført før det Tidspunkt, hvormed Undersøgelserne begyndte —, har man Lov til at gaa ud fra, at Besvigelserne er meget store. Jeg sagde før, at jeg kunde have ønsket, at dette Firma havde faaet en strengere Straf, og det havde maaske ikke været nødvendigt at have en Lov, der indeholdt strengere Bestemmelser end den nugældende. Hvis den højtærede Minister vilde have anvendt den nugældende Toldlov fuldt ud, var Firmaet vistnok ikke sluppet for saa godt Køb. Jeg skal med den højtærede Formands Tilladelse oplæse et Par Linier af Toldlovens § 8. Det hedder her: „Befindes nogen ved Fremlæggelse af urigtige Fakturaer, Konnossementer eller deslige at have besveget eller forsøgt at besvige Toldkassen, skal han, foruden som foran nævnt at udrede Omkostningerne ved den paagældende Taksationsforretning og Toldafgiften af den derved fastsatte virkelige Værdi, endvidere udrede en Bøde af indtil 10 Gange det Beløb, Toldkassen er besveget for eller han har søgt at besvige den for, samt for sit Forhold i øvrigt være Tiltale undergivet efter Lovgivningens almindelige Bestemmelser“. Dette vil sige, at for den ene Vognladnings Vedkommende, hvor Besvigelsen androg 1,295 Kr., kunde den højtærede Minister have forlangt, at Firmaet skulde betale en Bøde paa 12,950 Kr., altsaa blot for denne ene Vognladning. Men nu har Firmaet faaet Lov at slippe med et Beløb paa 14,000 Kr., plus den Bøde, det i øvrigt har maattet erlægge. Der kunde ogsaa have været Tale om at anvende Slutningen af Paragraffen, hvorefter den paagældende skal være undergivet Tiltale efter Lovgivningens almindelige Bestemmelser. Der synes at foreligge et bevidst og gennemført Bedrageri overfor Statskassen, praktiseret i en Aarrække, saa jeg synes, man har taget særdeles lempeligt paa dette Firma. Den højtærede Minister sagde, at det var et gammelt og anset Firma. Anseelsen er det vist ikke værd at tale om, men gammelt er Firmaet, og det er vistnok tillige et overordentlig rigt Firma. Der er vist det en